PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 142 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 24 czerwca 1929 r.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

POLSKA A Z. S. R. R.

Bakinskij Raboczyj 13.VI oświadcza, iż od chwili dojścia do władzy w Polsce „bandy wytresowanych przez Piłsudskiego pułkowników“ spotęgowały się przeciwsowieckie demonstracje w polityce polskiej. Już przedtem rząd polski niejednokrotnie wykazywał gotowość poparcia „walki o niepodległość“ pewnych obszarów ZSRR i nie ukrywał swego dążenia do rozszerzenia granic Polski kosztem USRR. Ostatnio prowokacje przeciwsowieckie przekroczyły wszelką miarę. Obecność urzędowych reprezentantów rządu polskiego na akademji gruzińskiej i na odczycie Czokajewa stanowią bezczelne wyzwanie rzucone związkowi sowieckiemu. Jeszcze bardziej prowokacyjnym krokiem jest odpowiedź rządu polskiego na protest posła Bogomołowa. W komunikacie w sprawie tego protestu rząd polski przypomniał o uznaniu niepodległości Gruzji przez Polskę i wysłaniu polskiego przedstawiciela dyplomatycznego do Gruzji przed „okupacją Tyflisu“. O ile oświadczenie to dowodzić ma, iż Polska nie uznaje sowieckiego rządu Gruzji, powstaje kwestja, po co przebywają na terytorjum Gruzji i Zakaukazja sowieckiego konsulowie polscy. Rząd ZSRR dbał zawsze o zachowanie pokojowych stosunków z Polską, wszelka cierpliwość ma jednak swe granice.

Trybuna Radziecka 12.VI omawiając komunikat Pata w sprawie protestu posła Bogomołowa przeciwko udziałowi polskich dygnitarzy państwowych w akademji gruzińskiej w Warszawie, protestuje przeciwko twierdzeniu, iż popieranie kontrrewolucji i manifestowanie na cześć białych bandytów stanowi „dług moralny“ Polski. Zdaniem pisma, rząd sowiecki powinien zdemaskować „polskich szulerów faszystowskich“, którzy, udając oburzenie z powodu sytuacji w Gruzji i na Ukrainie sowieckiej, chcą odwrócić uwagę opinji światowej od przygotowań wojennych faszyzmu polskiego przeciwko ZSRR.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Trybuna Radziecka 12.VI, w art. p. n. „Kongres morderców socjal-faszystowskich“ zarzuca PPS. „sprawienie krwawej masakry“ komunistów podczas zjazdu związków zawodowych w Warszawie.

Trybuna Radziecka 12.VI w notatce p. n. „Rozpasanie piłsudczyków“ podaje, iż na ulicach miast polskich wojskowi i urzędnicy strzelają rzekomo bez wszelkich powodów do robotników i spokojnych obywateli.

Izwiestja 18.VI w depeszy z Warszawy (Bratina) notują z uznaniem „wspaniałe zwycięstwo“ listy komunistycznej podczas wyborów do rady miejskiej w Lublinie oraz donoszą, iż podczas kampanji przedwyborczej komisarz policji zranił komunistycznego posła na Sejm, Kieruzalskiego, zadając mu cios laską w głowę .

FINLANDJA A ZSRR.

Izwiestja 16.VI, donoszą z Helsingforsu o podpisaniu ustawy ratyfikacyjnej finlandzko-sowieckiej konwencji celnej z dnia 13-go kwietnia 1929 r. przez prezydenta Finlandji. Konwencja ta rozstrzygnęła zagadnienie podziału stref celnych na wodach zatoki Fińskiej. Gwarantując Finlandji prawo do obrony swego wybrzeża przed przemytnictwem, konwencja zagwarantowała również wolny dostęp do sowieckiego wybrzeża. Ratyfikacja konwencji dowodzi, iż przy dobrej chęci łatwo dojść do porozumienia w najbardziej zawiłych kwestjach.

NOTATKI I INFORMACJE.

RÓŻNE.

Prawda 5.VI zarzuca prawicowym opozycjonistom, iż, zapominając o lojalności w stosunku do sowieckiego państwa, żądają skasowania indywidualnego opodatkowania „kułaków“, występują przeciwko nadzwyczajnym metodom skupu zboża i przeszkadzają rządowi w akcji tego skupu.

ARTYKUŁY NIEUWZGLĘDNIONE.

Prawda 15.VI. Prawo azylu w państwach burżuazyjnych (art. Feliksa Kona o sprawie Paszyna).

Zak. Gr. Prac. Dr., S. z. o. o., Nowy Świat 54. tel. 15-56 i 242-40

Drukowane na prawach rękopisu.